

пълватъ я съ слама и наденатъ на дълъгъ пъртъ, разнасятъ вълкътъ чудовище изъ селото и събиратъ помощи и подаяния. Съ това населението заплаща на ловцитѣ, че сж го избавили отъ общия имъ неприятель.

Ловенето на вълци става по най-различни начини.

Всички срѣдсва сж позволени въ борбата съ вълцитѣ. Презъ лѣтото вълка е почти неуловимъ. Съ много хитрини и лукавства той отбѣгва отъ човѣка; много пжти е даже и страхливъ, отбѣгва отъ мѣстата кждето е човѣкъ или едрия рогатъ добитъкъ. Зимно време, когато вълцитѣ праватъ най-много пакости, ловътъ на вълцитѣ е най-често съ примамки отъ месо на умрѣли или убити животни, поставяни въ капани (клюси) или пѣкъ напоени съ силни отрови, **каквато е стрихнина.**

Действието на тази отрова е ужасно. Отравения вълкъ пада на земята, скоро следъ като е изялъ отровното месо. Следъ това започватъ ужасни гърчове, главата се извива, устата се разтваря и така мжчително вълкътъ загива.

Ловидбата на вълци става и посрѣдствомъ вълчи ями. За тази цель, нейде въ гората, изкопаватъ ями (трапове) дълбоки 3—4 метра. Напрѣко на ямата нареждатъ клони, засипватъ ги съ прѣстъ и припокриватъ съ трева, сухи листа и мѣхъ. Върху така приготвената и добре прикрита ямата поставятъ примамка — умрѣла овца, яре или др. нѣкое животно. Гладниятъ вълкъ върви бърже, насѣща примамката и неусѣтно попада върху слабия покривъ на ямата, който рухва заедно съ вълка. Много пжти въ такива ями ловцитѣ намиратъ попаднали и други животни, а имало е случаи и хора да сж попадали въ такива капани за вълци.

Твърде интересенъ е лова на вълци въ Лапландия. За лапландцитѣ вълка е голѣмъ врагъ. Той преследва домашния добитъкъ на лапландеца, като зиме и лѣте и не го остава на спокойствие. Лапландскитѣ елени служатъ като главна храна — плячка на вълцитѣ.

При настѣпване на зимата лапландцитѣ се събиратъ по много (хайка) и трѣгватъ на ловъ за вълци. Главното имъ оржие въ случая сж дълги здра-